

GRIŠA :

ČEZ STEPE.

1.

Po stepi Kazaki gredó,
in mesec nanje sije,
po stepi se Dneper vije
s svojo srebrno vodo.

In v noč se razlije plač,
kakor bi nekdo umiral —
na stare je gosli zasviral
slepi podoljski berač . . .

2.

— Jaz sem mlad Kazak
in dobrega carja imam,
pa svetlo sabljico brusim
in čilega vranca sedlam.

Potem pa čez stepno morje
kot veter o polnoči
spustim se na bojno polje,
kjer teče rdeča kri . . .

In tam se jaz borim
in žejo si hladim —
s kazaško znano vodo,
s sovragovo krvjo! . . .

3.

Jadna Ukrajina,
zibelka junakov —
zdaj si domovina
robskih siromakov.

Tvoje krasne stepe
so solze zalile —
v robstvu so ti lepe
pesmi umolknile . . .

Upaj, upaj, mati,
da spet zor zasine
na kupoli zlati
proste domovine! . . .

4.

Svoboda, svoboda,
ti kazaški raj —
vrni se zopet k nam,
pridi nazaj!

Proč dvori gosposki —
proč tesni okovi —
mi smo tu carji,
step prosti sinovi! . . .

